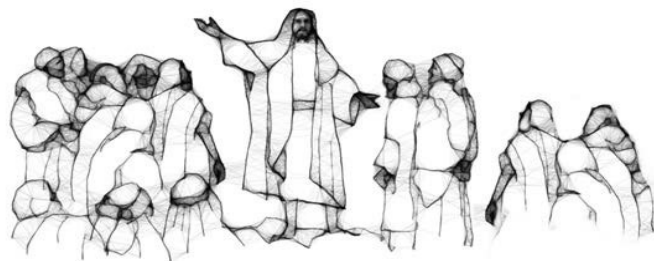

Bài Học 7

* 9 Tháng 8 – 14 Tháng 8

Đức Chúa Giê-su: Chúa Của Sự Mạng

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: 2 Ti-mô-thê 1:8, 9; Ê-sai 42:1-9; Đa-ni-ên 9:24-27; Lu-ca 2:8-14; Ma-thi-ơ 10:5, 6; Công vụ 1:1-14.

Câu Gốc: “Ngài lại phán cùng môn đồ rằng: Bình an cho các người! Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các người thế ấy” (Giăng 20:21).

Theo Kinh Thánh, công việc căn bản của Ba Ngôi là sự mạng. Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con, và Đức Thánh Linh đều tham gia trong việc cứu loài người. Công việc của các Đấng bắt đầu từ khi có sự Sa Ngã và tiếp tục cho tới ngày cuối cùng. Lúc đó Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh sẽ phục hồi thế giới được cứu này để hoàn toàn hiệp một với ý muốn của Đức Chúa Trời.

Theo các sách Phúc âm, Đức Chúa Giê-su phải trải qua sự thay đổi lớn để mặc lấy hình thể con người, cần thiết cho sự mạng Ngài được thành công. Trong Đức Chúa Giê-su, ý nghĩa của lịch sử được hiểu rõ hơn. Công việc của toàn thể sự mạng của Đức Chúa Trời hiệp làm một, và những nhu cầu sâu xa nhất của nhân loại để có một đời sống ý nghĩa được hoàn thành.

Trong Tân Ước, chúng ta học về những mục đích của Đức Chúa Giê-su khi Ngài mang hình thể con người. Chúng ta cũng thấy nét đại cương trong chương trình của sự mạng. Trong các sách Phúc âm, chúng ta thấy cách cư xử của Đức Chúa Giê-su khi Ngài gặp những người từ các quốc gia khác và những người có tôn giáo khác. Trong Kinh Thánh, chúng ta học được công việc vĩ đại của Đức Chúa Trời trong việc cứu các tội nhân.

Đức Chúa Giê-su Trong Cựu Ước

2 Ti-mô-thê 1:8, 9 là những câu rất hay để giải nghĩa rằng tin vào sự cứu rỗi bởi việc làm là vô ích. Nhưng những câu này cũng cho thấy bản chất vĩnh cửu của sự cứu rỗi. Chúng dạy rằng sự cứu rỗi chúng ta đã được hoạch định từ lâu rồi.

Thật không ngạc nhiên gì khi trong cả Cựu Ước, Đức Chúa Giê-su Christ xuất hiện bằng cách này hay cách khác. Mạnh mẽ nhất là các lời tiên tri, dạy rất rõ ràng Đức Chúa Giê-su thật sự là Đấng Mê-si.

Hãy Đọc Ê-sai 61:1; Đa-ni-ên 9:24-27; Ê-sai 7:14; Ê-sai 9:6; và Ê-sai 42:1-9. Những câu này nói gì về Đức Chúa Giê-su và công việc của Ngài là Đấng Mê-si?

Tiên tri Ê-sai miêu tả sứ mạng của Đức Chúa Giê-su trong những câu này, “Nầy, đây tớ ta đây, là kẻ ta nâng đỡ; là kẻ ta chọn lựa, là kẻ mà linh hồn ta lấy làm đẹp lòng. Ta đã đặt Thần ta trên người, người sẽ tỏ ra sự công bình cho các dân ngoại. . . Ta, Đức Giê-hô-va, đã kêu gọi người trong sự công bình; ta sẽ nắm tay người và giữ lấy người. Ta sẽ phó người làm giao ước của dân này, làm sự sáng cho các dân ngoại, để mở mắt kẻ mù, làm cho kẻ tù ra khỏi khám, kẻ ngồi trong tối tăm ra khỏi ngục” Ê-sai 42:1, 6, 7).

Hãy suy nghĩ kỹ về tư tưởng tuyệt vời này: Đức Chúa Giê-su, Đấng Tạo Hóa, đến với chúng ta trong hình thể con người. Và trong hình hài con người, Ngài sống và chết. Điều này đem lại cho bạn niềm hy vọng vĩ đại nào trong một thế giới không có hy vọng?

Ước Vọng Của Mọi Thời Đại

Đức Chúa Giê-su là Chúa của hội thánh và thế gian. Ngài đến để làm trọn những sự mong đợi trong Cựu Ước của một cộng đồng được cứu gồm cả dân Do thái và người ngoại. Sự đến của Đức Chúa Giê-su đem lại một thời đại mới trong đó sự phân rẽ giữa người Do thái và người ngoại biến mất. Giê-ru-sa-lem sẽ vẫn là trung tâm, ít nhất trong một thời gian. Nhưng đền thờ Hê-rốt ở Giê-ru-sa-lem thì không quan trọng nữa. Thay vào đó, điều quan trọng là những người Do thái đã dâng đời mình cho Đấng Christ. Họ đã trở nên đền thờ sống. Lúc đó những Cơ Đốc nhân người Do thái này thật là “dân sót lại” của Y-sơ-ra-ên được kêu gọi trong hội thánh đầu tiên để đem phúc âm đến cho thế gian.

Lời tuyên bố về sứ mạng toàn cầu của Đấng Christ là Chúa Cứu Thế được lặp lại vào lúc Ngài sinh ra, trong thời thơ ấu, và vào lúc Ngài chịu phép báp-têm.

Lu-ca 2:8-14; Lu-ca 2:25-33; Lu-ca 3:3-6; và Giăng 1:29 dạy gì về sứ mạng toàn cầu của Đức Chúa Giê-su?

Chắc chắn, Đức Chúa Giê-su đến như là Đấng Cứu Thế cho tất cả những ai chấp nhận Ngài. *Lẽ thật này nghĩa là gì đối với chúng ta, đặc biệt khi chúng ta có tinh thần truyền giáo?*

“Tinh thần truyền giáo cần được phục hồi trong các hội thánh chúng ta. Mỗi thành viên của hội thánh nên học hỏi làm thế nào để giúp thúc đẩy công việc của Đức Chúa Trời, vừa ở trong nước vừa ở ngoại quốc. Đức Chúa Trời kêu gọi những người hầu việc Ngài mở thêm những đất mới cho Ngài. Đây là những cánh đồng phì nhiêu đang chờ đợi nhân sự trung thành.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, quyển 6, tr. 29.

Thứ Ba * 11 Tháng 8

Sứ Mạng Cho Người Do Thái

“Ta chịu sai đến đây, chỉ vì các con chiên lạc mất của nhà Y-sơ-ra-ên đó thôi” (Ma-thi-ơ 15:24).

Giữa sự xuất hiện công khai đầu tiên và sự chết của Ngài trên thập tự giá, Đức Chúa Giê-su tập trung công việc của Ngài vào người Do Thái, đặc biệt tại vùng Ga-li-lê. Ngài chú ý trước hết đến dân Y-sơ-ra-ên. Trước Thập tự giá, có rất ít sứ điệp về tin mừng cho dân Ngoại. Thật rõ ràng, Đức Chúa Giê-su muốn đánh thức người Do Thái về địa vị, mục đích, và công việc của sứ mạng Đức Chúa Trời cho nhân loại đang lạc mất. Y-sơ-ra-ên có cơ hội làm chứng về sứ điệp của Đức Chúa Trời cho thế giới.

Hãy Đọc Ma-thi-ơ 10:5, 6. Tại sao Đức Chúa Giê-su nói ở đây công việc Ngài làm? Chúng ta hiểu thế nào những lời này trong một bức tranh lớn hơn về những gì Đấng Christ đến để làm và về toàn sứ mạng? Hãy coi sự khác biệt giữa câu này và Ma-thi-ơ 28:19 .

Khi coi đời sống và công việc của Đức Chúa Giê-su, chúng ta phải hiểu sự khác biệt rõ ràng giữa ý nghĩ của Ngài, các nguyên tắc, và kế hoạch về một mặt, và cách Ngài hành động các mục đích này, về mặt khác. Trong công việc hằng ngày, Đức Chúa Giê-su đặt mình vào văn hóa Do thái, như sách Cự Ước đã ghi. Nhưng là con người, Đức Chúa Giê-su làm việc cho sự phúc lợi của tất cả mọi người.

Chúng ta học ở đây một nguyên tắc Kinh Thánh quan trọng cho việc thiết lập sứ mạng. Mục tiêu đầu tiên là tạo một trung tâm để thiết lập một nền tảng mạnh và vững vàng. Khi điều này hoàn thành, sau đó sứ mạng có thể lan ra từ trung tâm đến khắp thế giới.

Hãy suy nghĩ về hội thánh của bạn. Hội thánh có áp dụng tư tưởng trên đây không: một nền tảng mạnh và về sau có thể lan ra đến những nơi khác? Làm thế nào bạn tránh sự nguy hiểm, tự cho mình là trung tâm, lo về nhu cầu riêng của bạn thay vì làm chứng và rao truyền sứ mạng?

Thứ Tư * 12 Tháng 8

Sứ Mạng Cho Người Ngoại

Đức Chúa Giê-su dành nhiều thì giờ cho người Do Thái. Ngài phục vụ họ trong bối cảnh văn hóa của họ. Nhưng Ngài nói rõ trong sự dạy dỗ và công việc của Ngài rằng sứ mạng của Ngài là cho cả thế gian. Ngài dạy, Phúc âm phải rao giảng tho các nước, với Y-sơ-ra-ên như là căn cứ. Sự cứu rỗi cho người Ngoại là một phần của chương trình Đức Chúa Trời. Đó là một phần quan trọng trong sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su.

Các sự dạy dỗ của Đức Chúa Giê-su trong Ma-thi-ơ 5:13, 14; Mác 14:9; Lu-ca 14:10-24; và Ma-thi-ơ 13:36-43 bày tỏ thế nào sứ mạng cho những người không phải Do Thái?

Đức Chúa Giê-su làm việc phần lớn trong vòng người Do Thái. Nhưng từ lúc đầu, chắc chắn sứ mạng của Ngài là cho cả thế giới. Ngay tại phép báp-têm của Ngài, Giảng Báp-tít nói rõ ràng, “Kìa! Chiên Con của Đức Chúa Trời, Đấng cất tội lỗi thế gian đi!” (Giăng 1:29). Chữ *thế gian* (Hy Lạp *kosmos*) xuất hiện khoảng một trăm lần trong các sách Phúc âm. Vào khoảng nửa trong số này nói về công việc toàn cầu của Đức Chúa Giê-su như là Đấng Cứu Thế. Trong ví dụ Đức Chúa Giê-su nói trong Lu-ca 14:16-24, những người được mời đưa ra những cơ để từ chối không tới. Hãy đọc lại những cơ từ chối đó. Không có lời từ chối nào có vẻ hợp lý, phải không? Có bài học nào chúng ta học được từ ví dụ này?

Mạng Lệnh Vĩ Đại

Đức Chúa Giê-su dành 40 ngày kể từ khi Ngài sống lại cho đến khi Ngài được cất về Trời, để chuẩn bị các môn đồ và hội thánh Ngài cho việc truyền giáo toàn cầu. Phúc âm của Ma-thi-ơ cho chúng ta mạng lệnh nổi tiếng nhất của Đức Chúa Giê-su, dạy rằng phúc âm phải được rao truyền khắp thế gian. Nhưng trong 40 ngày, sau khi Chúa sống lại, đã có những biến cố khác đã xảy ra để có thể cho thêm chi tiết về mạng lệnh phúc âm. Có hai sự kiện ra ở Giê-ru-sa-lem, hai ở Ga-li-lê (một tại biển Ti-bê-ri-a, và một trên ngọn đồi), và một buổi họp trong Công vụ 1:1-14.

Có sáu biến cố trong các sách Phúc âm mà Mạng lệnh Vĩ đại được ban cho: trên núi ở Ga-li-lê (Ma-thi-ơ 24:18-20; tại bàn ăn (Mác 16:15-20); ở Giê-ru-sa-lem (Lu-ca 24:46-49); trên phòng cao (Giăng 20:19-31); tại bờ biển (Giăng 21:4-25); lúc Ngài được cất lên trời (Công vụ 1:1-11). Những biến cố này dạy chúng ta những điều quan trọng nào?

Dưới quyền phép của Đức Thánh Linh, các sứ đồ mau chóng rao giảng khắp thế giới La-mã. Sứ đồ Phao-lô giảng ở bờ biển miền bắc Địa Trung Hải; Phi-líp làm việc ở Sa-ma-ri; Ma-thi-ơ qua Ê-thi-ô-bi và Thô-mác đến Ấn độ.

Các sứ đồ bắt đầu rất ít người, và có nhiều sự chống đối. Nhưng nhờ quyền phép của Chúa, những người theo đạo trung thành này có thể rao truyền phúc âm cho thế giới. Mặc dù có những lỗi lầm, yếu đuối, sợ hãi, nghi ngờ, và phải đấu tranh, họ chấp nhận lời kêu gọi và làm việc cho sự cứu rỗi của thế gian. Họ chia sẻ với những người khác điều họ đã học được về Đức Chúa Giê-su và những gì Ngài đã làm cho họ. Đây không phải là điều mà Cơ Đốc nhân nên làm chăng?

Bạn đã được ban cho điều gì trong Đấng Christ? Món quà của Đức Chúa Trời cho bạn qua Đấng Christ ảnh hưởng thái độ của bạn thế nào đối với sự làm chứng và đem sứ mạng cho những người khác?

Nghiên Cứu Bồ Túc:

Theo Ma-thi-ơ, Đức Chúa Giê-su báo trước, “Tin lành này về nước Đức Chúa Trời sẽ được giảng ra khắp đất, để làm chứng cho muôn dân. Bấy giờ sự cuối cùng sẽ đến” (Ma-thi-ơ 24:14). Đồng thời, Kinh Thánh cũng nói rõ thêm, “Về ngày và giờ đó, chẳng có ai biết chi cả, thiên sứ trên trời hay là Con cũng vậy, song chỉ một mình Cha biết mà thôi” (Ma-thi-ơ 24:36). Hãy cũng lưu ý lời Đức Chúa Giê-su phán, “Kỳ hạn và ngày giờ mà Cha đã tự quyền định lấy, ấy là việc các người chẳng nên biết” (Công vụ 1:7).

Vậy, trong khi tin mừng của phúc âm đã được rao truyền và đang được rao truyền như chưa từng có, và trong khi chúng ta tin rằng Đấng Christ sắp tái lâm, chúng ta không được dựa vào ngày và đoán về ngày. “Chúng ta không được đoán về thời gian và mùa mà Đức Chúa Trời đã không bày tỏ. Đức Chúa Giê-su phán cùng các môn đồ là họ phải “tỉnh thức,” nhưng không phải là trong một thời gian nào đó. Thay vào đó, những người theo Chúa phải ở trong vị trí lắng nghe những lệnh của vị Chỉ Huy. Họ phải tỉnh thức, chờ đợi, cầu nguyện, và làm việc, khi họ gần thời gian Chúa đến.” – Phỏng trích Ellen G. White, *Selected Messages*, quyển 1, tr. 189.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1** Kinh Thánh dạy rõ ràng không được định ngày cho Đấng Christ trở lại. Nhưng trước đây chẳng bao lâu, chúng ta đã nghe trong tin tức có nói đến một vài nhóm Cơ Đốc ai đó ấn định ngày Đức Chúa Giê-su trở lại. Tại sao những người này lại bướng bỉnh như vậy? Tại sao điều này trở thành không tốt cho sự làm chứng của Cơ Đốc nhân khi những ngày mà họ ấn định, năm này qua năm khác, vẫn bị sai? (nghĩa là Chúa đã không trở lại như họ dự đoán).
- 2** Hãy nghĩ về những nan đề mà các tín đồ của hội thánh đầu tiên phải đối diện trong vài năm đầu của sứ mạng. Có một số nan đề gì chúng ta cần phải đối phó khi thi hành sứ mạng ngày nay? Chúng ta học được gì từ sự thành công của hội thánh đầu tiên có thể giúp chúng ta đem phúc âm đến cho thế gian?